

OBWESELONY (1) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze o oraz oba e prawdopodobnie jasne (tak w obwesełać).

pl N m pers obweseł(e)ni (1). ◇ [A m pers obwesełon(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obwesełić.

Pocieszony, uradowany:

obwesełony w kim [= przez kogo]: KRyftus Zbawiciel/ wstąpił na Niebo [...] By wierni w nim byli obwefełeni ArtKanc H2v.

[Wyrażenie: »w kłopocie obwesełony«: Thak też y nas tenże Pan iako obiecał vyrzy potym tu w kłopocie obwefełone GrzegŻarnPos 1582 3/790.]

Synonimy: ucieszony, uradowany.

*Cf **OBWESELIĆ***

DDJ